

Arrest

nr. 244 311 van 17 november 2020
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. GOVAERTS
Beekstraat 9
3800 SINT-TRUIDEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Nepalese nationaliteit te zijn, op 17 augustus 2020 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 8 juni 2020 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 19 augustus 2020 met refertenummer X

Gelet op de beschikking van 15 oktober 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 november 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. GOVAERTS, die loco advocaat K. GOVAERTS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. SCHREURS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekster diende op 14 augustus 2019 een aanvraag om machtiging tot verblijf in op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Op 5 november 2019 nam de gemachtigde van de toenmalige minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie de beslissing houdende het ongegrond verklaren van deze aanvraag.

Verzoekster diende tegen deze beslissing een beroep in, dat bij arrest nr. 233 4040 van 2 maart 2020 werd ingewilligd, zodat de beslissing van 5 november 2019 werd vernietigd.

Op 8 juni 2020 neemt de gemachtigde een nieuwe beslissing houdende het ongegrond verklaren van de aanvraag. Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 14.08.2019 bij aangekend schrijven bij onze diensten werd ingediend door

[...]

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk doch ongegrond is.

Reden(en) :

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.

Er werden medische elementen aangehaald door T. J. D. die echter niet weerhouden kunnen worden (zie medisch advies arts-adviseur dd. 05.06.2020)

Derhalve

1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Er wordt geen rekening gehouden met eventuele stukken toegevoegd aan het beroep tot nietigverklaring bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen gezien deze niet ter kennis werden gebracht aan de Dienst Vreemdelingenzaken. Het komt immers aan betrokkene toe om alle nuttige en recente inlichtingen in zijn aanvraag of als aanvulling op deze aanvraag aan onze diensten over te maken.”

2. Over de rechtspleging

De verwerende partij heeft, hoewel zij daartoe op 28 augustus 2020 werd uitgenodigd, geen nota en geen administratief dossier ingediend.

Overeenkomstig artikel 39/59, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet worden de door verzoekster vermelde feiten derhalve als bewezen geacht, tenzij deze feiten kennelijk onjuist zijn.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Het enig middel luidt als volgt:

**“SCHENDING VAN DE BEGINSELEN VAN BEHOORLIJK BESTUUR :
ZORGVULDIGHEIDSPlicht: SCHENDING VAN ARTIKEL 3 VAN HET EVRM.**

Er werd door de Belgische staat onzorgvuldig onderzoek gevoerd naar de concrete situatie van verzoekster.

Immers:

Art. 3 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden stelt uitdrukkelijk dat:

"Verbod van foltering,

Niemand mag worden onderworpen aan folteringen of aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen. "

Verzoekster heeft medische problemen.

Uit het medisch verslag dd. 24.04.2019 blijkt dat verzoekster reeds in 2015 aan dementie leed en heden onmogelijk alleen kan wonen.

Met betrekking tot de onmogelijkheid om alleen te wonen stelt de arts-adviseur van DVZ eenvoudigweg dat een opname in verpleeghuis of geriatrie instelling beschikbaar is in Nepal. Verder stelt de arts-adviseur dat het erg onwaarschijnlijk is dat verzoekster geen familie, vrienden of kennissen zou hebben in Nepal die haar kunnen opvangen.

Verwerende partij baseert haar beslissing ten onrechte volledig op het verslag van de arts-adviseur.

De bestreden beslissing miskent de ernst van de medische toestand van verzoekster. Uit het medisch verslag dd. 24.04.2019 blijkt dat verzoekster niet weet dat zij in België is en dat zij vergeet wie haar kleinkinderen zijn. In Nepal waren er ook wanen naar verzorgenden toe waardoor er geen verzorging mogelijk was en de thuissituatie onmogelijk werd.

In tegenstelling tot wat de arts-adviseur stelt is een opname in een verpleeghuis of geriatrie instelling, voor zover die al beschikbaar zijn in Nepal, dus geen optie.

Het medisch verslag dd. 24.04.2019 stelt verder dat verzoekster enkel bij familie handelbaar is. Momenteel verblijft zij bij haar dochter in Sint-Truiden maar haar eigen kleinkinderen herkent zij zelfs niet. De stelling van de arts-adviseur dat zij opgevangen kan worden door familie, vrienden of kennissen in Nepal is dus weinig realistisch.

De ernst van de gezondheidstoestand van verzoekster alsmede de heersende sanitaire en sociale situatie in Nepal houden voor verzoekster een reëel risico in voor zijn leven of fysieke integriteit, of op een onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van art. 9ter van de wet van 15 december 1980. In Nepal is de zorg voor dementerenden niet gewaarborgd.

De reis naar Nepal zelf en meer bepaald het onderbreken van de medische behandeling zouden voor verzoekster dan ook ernstige gezondheidsrisico's inhouden.

De stelling van de arts-adviseur dat "medische mantelzorg een contradictie in terminis" is, is niet relevant. De nood aan mantelzorg is één van de criteria die in het standaard medisch getuigschrift gehanteerd worden. Het medisch getuigschrift in dit dossier stelt letterlijk: "Mantelzorg vereist medisch. "

De stelling van de arts-adviseur dat voor verzoekster het beste op medisch vlak een gespecialiseerde uitstelling zou zijn in haar thuisland, is om aangehaalde redenen manifest niet juist. Verzoekster is enkel handelbaar bij familie en die heeft ze niet meer in Nepal, (zie ook bijlage 3)

Verwerende partij heeft geen rekening gehouden met deze niet onbelangrijke omstandigheden.

Verwerende partij heeft nagelaten om een eventuele schending van art. 3 EVRM te onderzoeken vooraleer het afleveren van het bestreden bevel.

De minister van Binnenlandse Zaken heeft de plicht zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en te stoeien op correcte feitenvinding en alle bijgebrachte bewijsstukken. Er moet geval per geval gekeken worden naar de concrete omstandigheden en concrete documenten van de zaak.

De bestreden beslissing komt tekort aan de zorgvuldigheidsplicht en schendt bovendien artikel 3 van het EVRM.

Dat het middel bijgevolg ernstig is.”

3.2. Voor de beoordeling van het middel is het noodzakelijk inzage te hebben in het administratief dossier, met name de door verzoekster ingediende aanvraag en de daarbij gevoegde stukken, het advies van de ambtenaar-geneesheer waarop de bestreden beslissing volledig is gesteund en de informatie waarop die zich heeft gesteund om tot zijn of haar standpunt te komen.

3.3. Zoals hiervoor onder punt 2 reeds werd vastgesteld, werd het administratief dossier niet neergelegd. De Raad kan derhalve niet nagaan of, bij de totstandkoming van de bestreden beslissing, de aanvraag met de vereiste zorgvuldigheid werd beoordeeld. Derhalve heeft de verwerende partij de wettigheidscontrole op haar beslissing onmogelijk gemaakt (RvS 17 februari 1998, nr. 71 867). De nietigverklaring van de bestreden beslissing zich dan ook op.

4. Korte debatten

De bestreden beslissing moet worden vernietigd. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

5. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 8 juni 2020 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt, wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien november tweeduizend twintig door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS